

CRUCIADA

ORDINĂMÎNII SEMNULUI

SAPTAMANAL DE LUPTA POLITICA ŞI SPIRITUALA

Anul III Nr. 99

Fondator (*) Mihail Stelescu

Duminică 2 Mai, 1937

Mihail Stelescu a biruit!

Cristos a înviat

Țara românească este condusă de partidele politice. Tot ce s'a făcut de către aceste partide pentru neam și țară, se vede, se simte mai ales azi. Sărăcia și greutățile au mers crescând din an în an. Lipsa de rușine și frica de Dumnezeu nu mai cunoaște margini. Nedreptatea este înscăunată în tot locul, căci dreptatea este gătită de acei ce nu cunosc virtuțile, ci numai patimile dătoare de bucurii pământești. În multe case de creștini buni și oameni cumini, muncitori, vrednici și de multă omenie este jale și durere chiar în ziua de Paști. Țăranii sunt desnădăjduți și se abat în sărăcie. Orașenii aleargă, căutând ușurare. Slujbașii mici sunt îngrijii de ziua de mâine. Pensionarii lăsați la bătrânețe în voia soartei. Văduvele și invalizii de războiu nesocotiți. Voluntarii uitați. Muncitorimea de tot felul lăsată pe drumuri, fără lucru ca inebunită de foame, să apuce pe cărări rele. Și toate aceste se întâmplă în țara în care cei, ce din politică și-au făcut meserie nouă, aducătoare de venituri pe nemuncite, stau gata împreună cu partizanii lor, să plesnească de bine și îmbuibare, de săturare și nemernicie. Și toate aceste se întâmplă în țara în care păduchia sug sângele mulțimei, ca prefăcându-l în scuipăturile teascurilor de bani, să le pună la adăpost, fie pe la băncile din străinătate, fie să le ascundă prin coltoanele puturoase ale pivnițelor întunecoase de aici.

Cine se întovărășește cu răii, înseamnă că se întovărășește la omorârea din nou a Dumnezeului nostru. Cine ucide este păcătos, căci sângele vărsat va cădea asupra capului lui, a copiilor, nepoților și strănepoților din neam în neam până în adâncul vremurilor.

Dreptatea va isbândi, căci adevărul este unul și de un singur fel. Binele va răsări căci nu poate fi zăgăzuit de nimeni și de nimic. Lumina va țâșni cu putere, împrăștiind întunericul. Toate aceste se vor întâmpla când creștinii buni, cu înțepitate își vor da mâna ca să lupte contra netrebnicilor, răilor, dușmanilor țării și neamului românesc și către acești creștini ne îndreptăm gândul nostru curat, neprihănit, cinstit; lor le dorim sărbători ferice și lor le zicem: „Hristos a înviat!”

Căpitan GH. BELEUȚA
invalid de războiu

Intre cruce și crima

În timp ce la Tg.-Mureș studenți teologi, viitori preoți vor avea a răspunde în fața justiției asupra intențiilor lor de a ucide, și poate vor fi achitați, eu voi răspunde în fața juraților pentru crima de a fi voit să depun o cruce la Eroul Necunoscut și poate voi fi condamnat.

Deoarece o parte din cei ce m'au urmat la depunerea crucii la eroul necunoscut, sunt gardiști și compar în proces alături de mine, au încercat la un moment dat să deruteze procesul socotindu-l ca unul de-al lor și căutând să-și atribue gloria gratuită a ideii și a faptului. Dar ziua de 9 Iunie când ambele procese se judecă, face distincția între adevărata lor față și aceea ce și-o atribuie prin mine.

Azi pe mormântul simbolic al tuturor eroilor căzuți pentru această sfântă Românie, străjuște o cruce, pusă apoi prin mare efort de Cultul Patriei, în urma luptei dela Parc Carol și al semnalului ce l-am dat în 1932, în ziua de 24 Ianuarie.

În acel moment era prim ministru Vaida Voevod. Eu care rugasem pe un preot să vină să officieze o slujbă religioasă și să ne însoțească la mormânt mă văd azi țărât în fața justiției, împreună cu preotul, care

răspunsese creștinește la apelul meu și altă vină nu avea decât că a vrut să servească Crucea lui Isus, puși sub acuzația de crimă.

Azi Vaida Voevod e prieten și aliat cu șeful acelor puțini cari mă urmăseră la depunerea crucii și cari primiseră pături de armă din ordinul d-lui Vaida.

Primul ministru Vaida Voevod care a îngăduit sub guvernarea sa să fie loviți invalizii, impușcați muncitorii la Lupeni și la Grivița, A MAI FACUT ȘI SACRILEGIUL DE A SCOATE ARMATA CONTRA CRUCII, de a sparge cruceacea de a lovi un preot în oădăjii, iar pe mine să mă considere criminal pentru inițiativa mea creștinească.

Iată de ce procesul Crucii, a rămas numai al meu, căci ceilalți au pactizat cu călăul Crucii de atunci și s'au lăsat cumpărați de vorbele lui mieroase și de promisiunea puterii.

Procesul lor e la Tg.-Mureș. Acolo unde se vor judeca plânuirile de crimă, comploturi și degradări omenesti.

În timp ce jurații ilfoveni vor avea de pronunțat o sentință asupra unui fapt de adâncă pietate creștină, judecătorii mureșeni vor asista la explicațiile unor tineri rătăciți, ce nu vor avea cinismul de a

afirma că n'au găsit alt mijloc de luptă politică decât crima, ORI VOR AVEA LAȘITATEA ca de teama sancțiunilor pe care nu le credem că vor veni, SA NEGE iarăși cu cinism hotărârea lor de a omori. Ori condamnarea lor, ori achitarea lor, prăbușirea morală va fi aceeași. În timp ce la București în procesul Crucii, ori un verdict de achitare, ori cu atât mai mult unul de condamnare va fi o biruință spirituală și creștină, care va rămâne în istoria țării ca o pagină de lumină și de românism.

La 9 Iunie se judecă în fața justiției neamului românesc două tinereturi distincte, două mentalități diferite. Una a crimei reprezentată printr'un Cantacuzino, alta a Crucii reprezentată printr'un român curat, fără titlu de ciocoi.

Verdictele oricare ar fi, vor prăbuși crima reprezentată de descendenți putregăiți ai unor familii străine de neamul și sângele țăranelui și muncitorului român și vor înălța Crucea și lumina ei deasupra unui nou tineret cruciat ce a pornit în imn de slavă să reînnoiască sufletul și viața acestei țări.

MIHAIL STELESCU

CRUCIADA
ROMÂNESCULUI

INAINTE! MEREU INAINTE!

Am așteptat calmi și plin de încredere verdictul ce avea să mărturisească lumii nevinovăția lui Mihail Stelescu.

Azi, suferințele noastre au fost răsplătite, iar memoria lui apare tuturor așa cum am știut-o și cum am afirmat-o mereu: curată.

MIHAIL STELESCU A
BIRUIT!

Cei ce i-am rămas credincioși în ceasurile de grea cum până, pășim astăzi mai departe pe drumul destinului Neamului românesc.

Uniți, în jurul jertfei sale, vom continua să luptăm și să muncim cu hărnicie și cu bărbăție pentru Românism.

Pășim pe linia marilor jertfe ale Neamului, pe linia jertfelor lui Horia, Tudor Vladimirescu și a celor ce la 1907 au cerut pământ.

Arma noastră nu va fi teroarea. Vom vorbi adevărul la toate răspântiile drumurilor de țară, în fabrici în uzine, în birouri, oriunde vom găsi Români în suferință. Nu ne temem de cei ce ne vor sta în cale: avem ca pavăză conștiința noastră nepătată.

Credem cu tărie într'o soartă mai bună pe care Neamul nostru o merită cu prisosință, după atâtea veacuri de urgie. Credem că numai pregătindu-ne temeinic pentru posturile de comandă și de răspundere, împlinim datoria noastră față de neam, și misiunea noastră istorică.

Cei ce găsesc în sufletul lor chemarea la muncă, și la luptă să ni se alăture. Rândurile noastre se vor îngroșa, până când Crucia noastră va cuprinde un neam întreg.

Și un soare nou va răsări atunci pe cerul unei Români cruciate.

După suferințele de veacuri va fi soarele mântuirii.

VASILE C. DUMITRESCU

CRUCIADA
ROMÂNESCULUI

117 ani de când legionarii eteriști ai lui Ipsilante și Cantacuzino l-au ucis pe Tudor Vladimirescu

In cursul acestei luni, la 27 Mai, se implinesc 117 ani de când Tudor Vladimirescu a fost ucis de legionarii eteriști de sub comanda Prințului Alexandru Ipsilante și a Prințului Gheorghe Cantacuzino.

Familiiile Cantacuzino, Ipsilante, Duca, Mavrocordato, Cafargi, Moruzzi, etc. veniseră în țară cu vreo două sute de ani înainte și în puțini ani, sprijiniți pe legiuni de oameni înarmați, au pus stăpânire pe ȧoarele și pe avutul țaranilor români.

Impotriva acestor jefuitori și asupritori, țaranii s'au răscolat în multe rânduri, luptând să ia înapoi pământul lor strămoșesc confiscat de ciocoi. Cele mai importante răscoale au fost cea dela 1821 și cea dela 1907.

In anul 1821 țaranii s'au adunat și au ales conducător al luptei de eliberare pe Tudor Vladimirescu.

Tudor Vladimirescu a chemat pe toți locuitorii țării la luptă împotriva jefuitorilor, spunând: „Patria se chiamă norodul, iar nu tagma jefuitorilor”.

Familiiile Cantacuzino, Ghika, Manu, etc. au trimis lui Tudor Vladimirescu scrisori de amenințare cu moartea în care îi spuneau:

„Osânda morții îți va fi grozavă și cumplită”, la care Tudor Vladimirescu le-a răspuns: „Nici în găurile șerpilor nu veți scăpa”.

Atunci familiile boerești au alcătuit sub conducerea lui Al. Ipsilanti și a lui Gheorghe Cantacuzino, o Legiune Eteristă, cu care să sdrobească „Adunarea Poporului” convocată de Tudor Vladimirescu.

In Legiunea Eteristă s'au înrolat și mulți români.

Acești români au fost atrași în această oaste a dușmanilor poporului român de manifestele lui Cantacuzino și Ipsilanti, manifeste în care acești nelegiuiți scriau: „Frați creștini, biserica reclamă răsplata sângelui părinților voștri”.

De unde să știe bieții Români că vorbele „cruce”, „patrie”, „neam”, în gura lui Ipsilanti și a lui Cantacuzino sunt cuvinte mincinoase?

Cantacuzino și Ipsilanti au spus oamenilor de sub comanda lor că Tudor Vladimirescu este „vândut străinilor”, „trădător”, „sperjur”.

Legionarii cantacuzinești au crezut cuvintele conducătorului lor, și l-au prins și ucis pe Tudor Vladimirescu.

După uciderea lui Tudor Vladimirescu, prințul Cantacuzino a dat un manifest în care scrie că a vrut „a așeza vremelnică ocârmuire”. Din acest manifest se vede că nu pentru apărarea creștinismului se ridicase, cum pretindea în manifestele dinaintea erimei, ci pentru a conduce țara, împiedecând pe Tudor Vladimirescu să așeze o cârmuire românească.

Fie ca din uciderea lui Tudor Vladimirescu, astăzi când urmașii ucigașilor acestui mare erou și martir al Neamului Românesc, folosind aceleași metode ca și înaintașii lor,ucid și amenință cu moartea, să înțelegem tot ceia ce avem de înțeles.

- 150 -

Nota No. LXXI.

Miliția Eteriștilor din Principate.

Generalissim Alexandru Ipsilanti.

I.

Anteul corp, sub comanda lui Nicolae Ipsilanti.

Tagmatarhia lui Duca	1930
Hiliarhia lui Orfanu	300
Despărțirea lui Ghika	50
Despărțirea lui Alex. Ipsilanti compusa din Slavoni	60
Despărțirea lui Manu	150
Cetta lui Costa Văltinescu	60
Cetta lui Caloian	100
Cazacii *) sub Moscuii	200
Total	2850

II.

Allă doilea corp, sub comanda lui George Ipsilanti.

Tagmatarhia lui Colocotroni	350
Hiliarhia lui Caravia	275
Hiliarhia lui Vasile Iudorov	350
Despărțirea lui Mihail	180
Ulanii lui Garnofski	70
Escorta Principelui Cantacuzin	50
Total	1275

III.

Allă treilea corp allu Olimpienului Iordake.

Arnăuții lui	1500
------------------------	------

IV.

Allă patrulea corp all Caminarului Sava.

Arnăuții de sub comanda lui	800
Deli bașa Mihalle	120
Ghencea Aga	100
Total	1020
Batalionul sacru	450
Despărțirea Moldovenilor *)	300
Total	7395

*) Filimon (vol. II, pag. 356-361) dice că erau numai 180.

*) Principatele române, de S. M. Palanțov, Petersburg, 1859. — pag. 201-202.

Cine sunt ucigașii lui Tudor Vladimirescu?

Trei pagini din istorie

CAPITOLU XIII.

Debutul eteriei în Iași.

In fine, în seara de 22 Februarie (6 Martie), Al. Ipsilanti trecu Prutul într'ua barcă, lângă Sculeni, pe la 6 ore după amiază, însoțit de frații sei, Nicolae și Gheorghe, de prințul G. Cantacuzin (fost colonellu de Hussari în armata rusescă) de colonellul Garnovschi, (polones) de G. Manu, de Cavaleropulo și de Spiru din Corcira: și

*) Veđi Filimon, op. cit. Vol. I, pag. 292-293, și pag. 303-323

*) Gervinus, op. cit. pag. 186 -- Veđi și Pouqueville, pag. 406.

155

Aci se strânseseră mulți junii Greci, de familia nobile, ce părăsiseră băncile Universităților ca să se înrolese sub stegul libertății. Ipsilanti formă din ei un detașament a parte, cu numele de *batalionul sacru* (σάκρο λόχος) de unde numele de Ierolohi. Ei erau pedestri, după essemplul batalionului sacru allu Thebanilor. Cocarda lor era tricoloră, ca și stegul; iar uniforma neagră, de unde și numele de *Mavrofori* (Μαυροφόροι). Pe stindard, ca și pe căciula lor, era desenată uă capătină de om mort cu două ôsse încruciate de desubt, și cu devisa morței s'au libertate (Θάνατος ή Ελευθερία). Armele lor erau pușca și sulița.

Mavroforii au justificat și costumul și emblema lor, luptând și murind ca niște bravi: pe când cei-lalți, și chiar generalissimul lor, au dovedit că n'au fost la înălțimea misiunii lor, după cum vom arăta la locul seü.

Cap și instructor allu batalionului sacru fu numit G. Cantacuzin, iar sutasa, Spiridon Dracula din Itaca: D. Secju Kehapi, bisantin; Luca Balsamaki, kefalonit; Andronico peloponisianul; Rizu Ioanitu, și I. Krokia hioticul.

O pagină din „Istoria Revoluției dela 1821” de C. Aricescu

Manifestul ucigașului, după uciderea lui Vladimirescu...

Locuitoriloru Moldovei,

Eu, după ce m'amü înscințatü, unde mă ahamü, de întâmplările cele vrednice de tânguire, întru cari aü cădütü iubita patria noastră, ca unü patriotü cu durere, amü grăbitü a alerga, ca să aducü iarăși, prin cătö va fi cu putință, mângiere simpatrioților mei întru pătimirea lorü, neamului nici de cum inima mea n'î vedö pe toți jertfa sferului osinditü allu tiranilorü păgânü, și töte averile lorü întru pierdere.

Sosindü în Iași, n'amü lipsitü a face chiamare boierilorü pământeni, ca să se adune de pe unde suntü rătăciți, și întru o unire să lucreze împreună cu mine scopurile cele mai temeluice cari privescü către singura liniscire și folosul locuitorilorü ferii. Inse împotriva nădejdi mele, privescü acum cu cea mai mare nemulțămire, vätându-mö silitü a vö lăsa și a mö trage din prietnă că însuși boierii patrioiși, necontenindü a mi binele patriei, au lăratü iarăși ca să vie osule păgânilorü și pörö aicea, spre a ne lovi pre noi, nejalindü nimica, stingerea cea de istovü ce se pricepuese cu aceäta însuși frațilorü lorü. Apoi de altä parte privescü și pre unii din voi, cari împleticindu-se întru rătăcirile celorü mai mari, sémönä totü felul de spaimä în norodü, îngrozindü cu năpădirea dușmanilorü, cu care* nu mijlocescü altü de cât unü gomotü plinü de turburare și risipä între cei ce aü mai römäsü.

Eü inse pururea din sufletü dorindü binele și fericirea patriei nostre, amü gäsitü de cuvintä și de mare trebuință tragerea mea și a ostilorü din Iași, ca prin acestü mijlocü să vö puteși pazi întru nevătămare cathedra și averile nostre, despre cumplita călcare a vräjmașului, de care n'ajti putö scäpa, decä rösboiul s'arü urma împrejurul acestü orașü și în lăuntru.

Scitü cât de mângätöre vö este la asemenea vreme înfäcșurarea mea; păstrezü inse prin depärtarea mea ceea ce nu cunoscü mai scumpü pentru voi, ca să vö dovedescü în faptä dragostea cea curatä și prințioșele cugetäri ce hränescü pentru simpatrioții mei, cum că nu suferä inima mea a se întâmpla în ochii vostri privelistea cea sângörösä a căricea sfirșitul nu ne pöte lăsa alta întru pomenire, de cât o înfricosatä pildä a Galatilorü și a Focșanilorü.

Cu töte că eü mö tragü, suntü inse incredințatü în curățenia inimii vöșre, că de datorica plecării și a supunerii nu veți lipsi, și că cugetările cele chrestinesci către cei de o credință cu voi, vorü petrece pururea în sufletele vöștre, ca în faptä să vö arätäși fierbinți apörtori orodinei și dreptățilorü patrioticesü, după cum: și stremöșii nostrii aü stätütü öre-cändü lăudajä la asemüne întâmpläri.

Eü amü doritü pentru însuși binele locuitorilorü a așeza vremelnicä ocârmuire, dar fiindü-cä însuși pământeni, n'au se arätä cu plöcare spre aceäta, și suntü priceinä neintemeierii unei asemüne ocârmuri; pentru aceea și eü, departându-mö, lasü pământul a ce poveji de la sineși, și pentru ori care* din protivä urmare, aü römäsü de acum înainte slobodü de răspundere. Intru aceste pötöcöșe zile amü avutü partare de grijä a oröndui cele de cuvintä pentru ocârmuire. Eü de veniturile pământului nu m'amü atinșü, nici voiescü a mö atinge, ce römäsü iaräși în folosul locului.

Cnez Gheorghe Cantacuzin Delönu

1821, Iulie 1.

In Stratopedul de la Copou.

Cine sunt Patronii și conducătorii „Gărzii de Fier”

I. CANTACUZINO

Publicăm mai jos câteva copii fotografice după Anuarul Societăților Anonime din ale căror consilii de administrație se îmbuibază generalul Cantacuzino, cot la cot cu bancheerii jidani. Citiți lista acestor consilii, frați români, și veți înțelege că Zelinski și Cantacuzino sun niște șarlatani.

Întâi o scurtă notiță despre familia Cantacuzino.

1. Cantacuzinii sunt, spune eronicarul Ion Neculce, „geambasi de cai dela Fanar”.

2. Acești Greci țarigrădeni au venit în țară ca reprezentanți imperiali turcești ca strângători de biruri.

3. Au stors Țara Românească așa fel încât, la 50-60 de ani după venirea lor făceau parte din cele 12 familii, care acaparaseră toată bogăția țării. Au robit pe țărani și și-au făcut din pământul strămoșese moșii întinse. Unul singur dintre ei, Cantacuzino Nababul, avea 99 de moșii.

4. Andronic Cantacuzino a fost primul Cantacuzin venit în țară. A fost vistiernic (strângător de biruri).

5. Dumitrașcu Cantacuzino a fost vistiernic și a adunat atât de mulți bani încât a cumpărat domnia Moldovei dela Turci. Este unul dintre primii domni fanarioți. Ca domn a jefuit tot ce a grăsit pela casele oamenilor: oi, vaci, cai, grâne, pășări, lână, țesături etc. Pe oameni îi chinuia în tot felul, pe cărbunii și punea, le jupuia pielea depe

cap, îi ucidea cu multe feluri de morți. Din lăcomie după bani a spart o mănăstire Râșca și a furat banii și odoarele mănăstirii. Din cauza jafurilor lui s'a făcut foamete mare în țară, nu reza lumea de foame de a rămas țara pustie. Pe timpul lui s'au răscolit țărani. Răscoala a fost reprimată sângeros.

6. Șerban Cantacuzino când a luat domnia țării, boerii români s'au opus ca un grec să ajungă domn pe tronul lui Mircea cel Mare și al lui Mihai Viteazul. Șerban a ordonat prinderea și uciderea căpeteniilor partidei naționale. Ca domn a tratat cu germanii să le închine țara cu o singură condiție: păstrarea privilegiilor familiei sale.

7. Ștefan Cantacuzino a vândut Turcilor pe Brâncoveanu în scop de a-i lua domnia, ceiace i-a reușit, după uciderea lui Brâncoveanu.

8. Gheorghe Cantacuzino, fiul lui Șerban, a continuat tratativele cu nemții începute de tatăl său. Demersurile i-au reușit. Nemții au ocupat Oltenia și l-au pus pe Gheorghe Cantacuzino Ban (guvernator). Gh Cantacuzino și-a îndeplinit planul pe trupul sfărtecat al țării.

9. Mihai Cantacuzino a vândut țara împărăției rusești. S'a dus la Moscova și a cerut împărătesei, promițându-i sprijinul, să cucerească și să transforme în provincii rusești ținuturile românești. A cerut gu-

vernator rus, comandanți militari ruși, judecători și preoți ruși.

10. Ion Cantacuzino a vândut țara nemților, a tratat cu ei promițându-le sprijinul să cucerească întreaga Moldovă. Cu sprijinul lui au cucerit numai Bucovina.

11. Gh. Cantacuzino a voit să ajungă stăpânitor al Moldovei. I-a stat în cale răscoala țărănilor (1821) A organizat și condus batalionul sacru din legiunea eteristă, batalion din care s'au recrutat echipele morții, care l-au ucis pe Tudor Vladimirescu, acel neasemuit de mare luptător pentru dezrobirea poporului român de sub jugul ciococilor și al împărățiilor străine.

12. Ion și G. Cantacuzino au organizat complotul care a adus la detronarea lui Cuza Vodă pe care îl urau pentru că începuse improprietărea țărănilor.

13. G. Cantacuzino fiind prim ministru și ministru de interne a guvernat atât de ticălos încât s'au răscolit țărani. Gr. Cantacuzino a ordonat să fie împușcați. Mii de țărani au fost uciși la 1907.

14. G. Cantacuzino a scos în anii 1914-1916 ziarele „Seara” și „Minerva” puse în slujba imperialismului german.

15. Generalul Cantacuzino aparține acestei familii din rândul căreia s'au recrutat sute de

ani reprezentanți imperiali străini în țară și nelegiuți asupra țării și exploatare ai neamului românesc.

Generalul Cantacuzino are

moșii de mii de hectare și facea parte din tagma lui Oscar Kaufman, Aristide Blank, Adolf Berkovici și ceilalți jefuitori ai țării.

DOCUMENTE

Pagini fotografiate după „Compas”, anuarul Societăților Anonime

Cine sunt aceia cari au confiscat petrolul românesc așa cum altădată confiscaseră: ogoarele, pășunile și pădurile?

O ceată de jefuitori în care întâlăim pe bancheerul falimentar Midan Adolf ~~Raxaxi~~ Berkovici, cot la cot cu ciococul fanarioț generalul Gh. (Zizi) Cantacuzino.

„Petrol Govora” Societate Anonimă Română pentru Exploatarea, Industria și Comerțul Petrolului și Gazelor naturale.

„Petrol Govora” Rumänische Aktiengesellschaft für die Ausbeute, die Verwertung und den Handel des Petroleums und der Erzeugnisse...
Bukarest, Strada I. G. Săta 10 (11/6. 1921)

Verwaltungsrat: Al. N. Ștefănescu (Präs.), Adolf Berkovici (V. Präs.), V. Tretinescu (V. Präs.), Ing. Virgil Alimăneștiianu, Romos Angelescu, Nicolae Budulescu, Dr. Ion Cantacuzino, General Gh. Cantacuzino, Ing. M. Constantințescu, Ing. I. Tănăsescu, Dr. M. Dumitrescu, C. Neamtu, August Opran, Alin. Petrescu, Ing. M. Rădulescu, N. Zărniciu

Tot ce-i trebuie țaranului și orășanului trece prin unidita trusturilor și a cartelurilor: zahărul, cimentul, petrolul, sticla, fierul etc. totul este cartelat. Locuitorul nu mai este în stare să cumpere ce-i este necesar și întreaga viață tânjește.

Cine sunt ucigașii bușului trai al Neamului Românesc? O ceată de tâlhari, în rândul cărora este, la loc de frunte, Generalul Cantacuzino cot la cot cu jidanul falimentar Blank.

CINE ESTE GENERALUL GH. (ZIZI) CANTACUZINO?

Cine a pus stăpânire pe petrolul nostru al întregului neam românesc?

O ceată de jefuitori Generalul Cantacuzino, cot la cot cu toți streinii.

„Cometa” Societate Anonimă Română pentru Industria și Comerțul Petrolului.

„Cometa” Rumänische Aktiengesellschaft für Petroleum-Industrie und -Handel
Bukarest, Strada Clujului 7 (1916)

Verwaltungsrat: C. S. Cristodan (Präs.), Jules Erbanescu (V. Präs.), Boris J. V. Stăvrescu (V. Präs.), Ing. D. V. Stăvrescu (Adm. del.), Ing. I. Feneș (Adm. del.), General G. Cantacuzino, Henri Ștefănescu, Ing. G. Gane, L. Lăunaru, Lucian Lung, Al. Kochlinger, Ing. C. Roschowsky, A. Theodoride

Copiii noștri, pentru a fi sănătoși, le trebuie zahăr. Zahărul se vinde de patru ori mai scump decât costă fabricarea lui. Cine adună averi pe mormântul copiilor noștri? O ceată de jefuitori, în rândul cărora este și generalul Cantacuzino.

„Ripiceni” Fabrici și Rafinării de Zahăr, Spirit și Acid Carbonic Societate Anonimă Română.

„Ripiceni” Zucker-, Spiritus- und Kohlensäurefabriken und Raffinerien Rumänische Aktiengesellschaft. — „Ripiceni” Fabriques et Raffineries de Sucre, d'Alcool et d'Acide carbonique.

Bukarest, Strada Dionisie 82. [1921.]

Verwaltungsrat: Petre Missir (Präs.), Dr. Josef Reiss, M. Manoi-lescu, P. Papacostea, I. Makovietzky, A. L. Zissu, L. Josipovic, General Cantacuzino, N. Tabacovic, Al. Zancscu, Bl. Al. Rădulescu, R. Elias, Oskar Kaufmann, Petre Sion, Victor Rămăniceanu, Const. Al. Constantințescu.

Aufsichtsrat: E. Nicolescu, M. Șeteanu, Chr. D. Stălcovici, M. Valerianu.

Direktion: Dr. Josef Reiss, I. Josipovic, A. L. Zissu.

Aktienkapital: Lei 200.000.000 în 400.000 Aktien à Lei 500.

Dividenden und Kurse: Divid. pro 1922/23—1926/27: 20, 20, 12, 12, 12% brutto; zuletzt gegen Kupon Nr. 7 ab 1./5. 1928. Die Aktien der Gesellschaft sind an der Bukarester Börse notiert. Kurs Ende 1927: Lei 600.

Anunțăm publicarea marelui reportaj făcut de domnul Ion Drăgănescu asupra vieții periferice bucureștene, prin care cititorii noștri vor vedea sub un aspect pur obiectiv — material și politic — cauzele cari au determinat faza critică contemporană.

Jertfa lui Stelescu

Mihail Stelescu a fost ucis.

Omorătorii lui Mihail Stelescu au fost condamnați

Condamnarea unei țelore ucigașe vorbește în deajuns pent- uca să ne scutească de orice comentariu.

Sentința justiției militare proclamă pe Mihail Stelescu victimă nevinovată.

„Cruciada Românilor” proclamă pe Mihail Stelescu martir al cauzei cruciate, martir al luptei pentru o soartă mai bună a Neamului Românesc.

Jertfa lui Mihail Stelescu este indemn pentru noi. Dragostea lui Mihail Stelescu de Neamul Românesc este program de luptă pentru noi.

Ne vom strădui să cunoaștem nevoile multimei și căile care duc spre înălțare sufletească.

Vom cerceta, convinși că numai prin muncă metodică putem folosi semenilor noștri. Provoacățiunea și crima ne repugnă. Impotriva acestor metode vom lupta.

Vom continua pe drumul trasat de Mihail Stelescu!

MUNCA CINSTE ADEVAR.

Timpul pentru Nicolae Titulescu

Pare-se că încăodată, acest arbitru istoric, anume „Timpul” este pe cale să demonstreze tuturor temeinicia concepțiilor omului de Stat român și diplomatului excepțional care este Nicolae Titulescu.

Lovit, cum a fost lovit, tradiționalul reprezentant al României poate savura astăzi efectele evenimentelor multiple din ultimele opt luni, care efecte corespund perfect prevederilor d-sale.

Famosul discurs dela Milano a fost, s'ar putea spune, epoca de convalașcență a diplomatului Nicolae Titulescu.

Au urmat evenimentele atât de instructive din punct de vedere experimental, adică material uman și tehnic în Spania și în fine încheierea pactului italo-jugoslav. Mulți poate că încă ignorează că acest pact a fost încheiat cu aprobarea prealabilă a d-lui Dr. Beneș (cunoscut fiind legăturile Beneș-Titulescu) și a guvernului român.

Datorit destoiniciei excepționale a marelui ambasador „francez” la Londra (este vorba de von Riebbentrop) înțelegerea cea mai perfectă anglo-franceză s'a restabilit.

După perioada de ezitare și expectativă, când Anglia ar fi fost dispusă să facă Germaniei anumite concesiuni coloniale (adică până la isbucnirea chestiunii Simpson în legătură cu o anumită vizită) Anglia și-a schimbat complet atitudinea față de Germania. Nimic nu se va mai ceda din punct de vedere colonial de bună voie. Concomitent 2500 de milioane de lire sterline vor fi transformate în armament.

Unde este atunci locul Româ-

niei se întreabă românii în adevăr conștienți și cum se explică anumite contradicții, se întreabă nedumeriți d-nii dela Downing Street și Quai d'Orsay.

Curios, dar pare-se, că d. Titulescu a prevăzut toate acestea. Evident d. Titulescu avea și are avantajul că a cunoscut și cunoaște situația reală în lume, iar faptul că a fost lipsit de sfaturile politicianilor atotștiutori dela Corso și Capșa din București nu i-a fost fatal!

Alt fapt curios ar fi, că deși astăzi persoană particulară, Nicolae Titulescu este încă considerat în Apus de către oamenii de stat autorizați, ca exponentul României.

Timpul și-a spus cuvântul în parte și nimeni, nici chiar onorabila cenzură, nu îi poate împiedica mersul.

MARS

Asasinii lui Mihail Stelescu au fost vinovați

Ei au fost condamnați de Justitia Militară la muncă silnică pe viață

Li mustră cugetul

In ziua de 17 Iulie 1936, 10 oameni inarmați cu pistoale și securi au intrat în Spitalul Brâncovenesc și au ucis cu 37 gloanțe de revolver pe fostul deputat Mihail Stelescu, ziarist și conducător al grupării „Cruciada Românismului”, care nu a putut opune ucigașilor nici un fel de rezistență, fiind grav bolnav. După ce l-au omorât prin împușcare, asasinii l-au măcelărit cu securile.

Mișelia și sălbăticia omorătorilor lui Mihail Stelescu nu își găsește asemănare în istorie decât în mișelia și în sălbăticia cu care

nobilii unguri, prin generalul Preiss, după ce i-au trânt pe roata pe Horia, Cloșca și Crișan, i-au tăiat cu securile în bucăți și i-au înfipt în pari pe la răspântii, ca și în mișelia și sălbăticia cu care arnăuții prințului Gh. Cantacuzino, după ce l-au înjunghiat l-au tăiat în bucăți și l-au aruncat în fântână pe Tudor Vladimirescu.

Sentimentul de groază și de oroare față de fapta celor zece studenți, dintre cari patru teologi a fost unanim.

Pocusul s'a judecat.

Ultimul cuvânt al acuzaților

Am urmărit procesul celor zece unelte ucigașe cari l-au omorât pe Mihail Stelescu, cu interesul pe care îl legitimează dragostea pe care a purtat fostului nostru conducător.

Am asistat la interogatoriul luat acuzaților și ne-am format convingerea că toți zece sunt siguri pe ei și pe absolvirea lor de orice pedeapsă, că toți zece cred în cele ce le-a spus Zilinski și Cantacuzino despre Stelescu anume, că Mihail Stelescu a fost „vândut străinilor”, „sperjur”, „trădător”.

A venit însă declarația d-lui general Rădescu un distins ofițer încărcat de glorie militară, și a declarat că el este acela care a spijinit pe Mihail Stelescu și că Mihail Stelescu își câștiga existența muncind din greu și corect, ca administrator al tipografiei Apollo.

Declarația d-lui general Rădescu a luminat mințile și sufletele acuzaților. Au văzut că au fost mințiți de șefii lor atunci când li s'a spus că Stelescu s'a vândut străinilor, căci nu se găsește în țara aceasta nici un nemernic care să considere că dl. g-ral Rădescu este străin.

Declarația d-lui general Rădescu a frânt increderea omorătorilor lui M. Stelescu în dreptatea cauzei lor; Din clipa în care acesta a depus mărturie, acuzații au fost zdrobiți: li s'au înfipt în suflet cuțitul neîncrederii în șefii lor, cari i-au mințit și mințindu-i le-au înarmat sufletele și brațele.

Am asistat la ultimul cuvânt al acuzaților: nu mai erau bărbă

ții cutezători dela primul interogator. Erau niște biete zdrențe omenești cari se svârcoleau penibil, chinuți de cel mai teribil cancer: mustrarea de cuget.

„Nu, domnilor, nu putem să credem că am fost niște unelte, noi nu am fost niște unelte, noi nu putem fi unelte”, striga desădăduit unul dintre ei, acuzațul Bozantan, și acest strigăt disperat, care a revenit de mai multe ori în pledoaria lui ne-a făcut să vedem cât de adânc îi roade pe Bozantan gândul de necrezut pentru acuzați, că au putut fi unelte.

Aceiaș prăbușire sufletească s'a desprins din cuvântul tuturor acuzaților.

Ascultându-i, cu tot disprețul pe care îl avem pentru mișelia cu care au ucis, am simțit pentru acuzați un sentiment de milă, un sentiment de adâncă compătimire: niște bieți bolnavi sufletește, unelte inconștiente în mână unor regisori rafinați, niște sărmene victime.

Ultimul cuvânt al omorătorilor lui Stelescu a fost cuvânt de groază și de disperare că au putut fi unelte!

Ultimul nostru cuvânt pentru omorătorii fratelui nostru Stelescu este cuvânt nu de ură, ci cuvânt de adâncă și sinceră compătimire.

Cât despre autorii morali ai asasinării lui Stelescu și ai asasinării lui Stelescu și ai înarmării de vii a celor zece omorători, de aceștia ne este scârbă. Este atâta desgustătoare lășitate în ei...

Poșta cruciaților

„Cruciada românismului” a pornit pe calea bună a organizării. Toți cruciații vechi și lupătorii buni pentru Muncă, Cinste, Adevăr își vor reface scuturile și își vor trimite adresele la București, Calea Victoriei 142, secretariatul organizării și propagandei, de unde vor primi instrucțiuni.

„Cruciada românismului” este organizație de luptă politică și spirituală, prin redobândirea sentimentului național și cultivarea virtuților cetățenești.

„Cruciada românismului” nu este organizație de manevră a nimănui. N'a fost, nu este și nu va fi de vânzare, căci nu înțelege să ajungă la compromisuri nici la întovărășiri de nici un

soiu. În „Cruciada românismului” poate intra orice român de origine etnică, de ambele sexe, de orice condiție socială, cu singura condiție să fie cinstit, având un trecut clar ca un cristal.

„Cruciada românismului” nu este organizație secretă, pentru că oamenilor cinstiți din ea, le-au plăcut și le place să lucreze numai la lumina deplină a zilei și nu la întuneric așa cum lucrează ucigașii de rând și criminalii de meserie.

„Cruciada românismului” nu umblă după membrii mulți și răi, ci după cei buni, căci știe că „puținii buni strănsi la un loc, pot foarte mult”.

Marti 27 Aprilie s'a terminat procesul asasinilor lui Mihail Stelescu.

D. PREȘEDINTE citește apoi întrebările la care trebuie să răs-

a omori a tras mai multe focuri de revolver asupra lui Mihail Stelescu pe când acesta se afla internat în cura spitalului Brâncovenesc din București, omorându-l pe loc?

4. Faptul s'a comis pe un teritoriu unde era înstituită starea de asediu?

5. Acuzatul merită circumstanțe atenuante?

6. Acuzatul susnumit este culpabil de port ilegal de armă pentru aceea că în ziua de 16 Iulie 1936 a purtat asupra sa, cu bună știință, un revolver fără a avea autorizație legală?

7. Acest fapt s'a produs pe un teritoriu ce se află în zona stării de asediu?

8. Acuzatul merită circumstanțe atenuante?

La ora 12 consiliul a intrat în deliberare.

După o deliberare de o oră consiliul a adus următorul verdict:

AU FOST CONDMANNAȚI LA AMUNCA SILNICĂ PE VIAȚA:

Carătănase Ion, I. Bozantan, Civea Ștefan, I. Pele, State Grigore, Atanasie Ion, Bogdan Gavrilă, Vlad Radu.

Iar Georgescu Ștefan și Trandafir la câte zece ani închisoare.

Toți au fost deasemenea condamnați la câte 100 de lei despăgubiri.

Sentința a fost dată cu unanimitatea juriului, care a răspuns „da” la toate întrebările și „nu” la circumstanțe atenuante.

Mihail Stelescu

pundă consiliul.

1. Acuzatul (cutare) este culpabil de faptul le crimă de omor prin aceea că în ziua de 16 Iulie 1936 cu voință de

2. Omorul s'a comis cu premeditare?

3. Acuzatul s'a asociat și cu alte persoane pentru comiterea acestui fapt?

Cronica externă

De când n'am mai redactat această cronică, am putea spune că lucrurile nu s'au prea schimbat.

Cu toate vizitele ministrilor de externe dintr'o țară într'alta, cu toate notele și conferințele convocate, situația în Europa nici nu s'a ameliorat, nici nu s'a înrăutățit mult.

Centrul de gravitate, care era în Spania, și care provoca atâta îngrijorare și enervare, deși nu și-a schimbat locul, totuși pare din ce în ce mai mult să se îngrădească în limitele granițelor Iberice.

Echilibrul forțelor externe puse în joc este aproape egal. Mai mult chiar, toate țările interesate, cu toată reclama reinarmărilor ei, nu doresc o ieșire pe teren.

Italia, încă rănită în economia ei de pe urma războiului Abyssinian, a trebuit să caute relații prietenești acolo, unde își găsește sprijin în zilele de restricte.

Puțin și din vina ei, mult din a Franței și a Angliei, a fost la un moment dat, cam izolată în concursul european.

De aici vizitele și pacturile încheiate de Deciano, atât în Germania, cât și ultimul cu Jugo-Slavia.

Dacă un pact Danubian și altul Mediteranean pe baze comerciale și economice ar putea naște din aceste acorduri, o reimprospătare, o înviorare

a economiei din centrul Europei ar putea fi prima și cea mai fericită consecință.

Anglia la rândul ei și-a dat seama de greșeala comisă, când cu războiul Italo-Abyssinian și deși se leagă de Franța prin tratate caută serios o apropiere de Italia.

În plus a început executarea celui mai formidabil plan de reinarmare cunoscut până astăzi.

Acest plan are trei scopuri: Primul, intimidarea și contrabalansarea atât a Germaniei, a Rusiei, cât și a oricărei puteri, care ar putea rupe echilibrul din Europa.

Al doilea, nevoia de a fi bine pregătită pentru evenimentele în curs în Extremul Orient, unde atât India cât și Japonia îi dau de gândit.

Iar al treilea, e un mijloc de a combate somajul și a pune în circulație, enormele ei rezerve de bani.

Franța, cu toate că guvernul ei este acelaș, pare-se totuși că o revenire la rațiune și la locul ei tradițional în cernul European, o preocupă mai mult astăzi, ca o propagandă comunistă, sau de lupte de clasă, la care era supusă de aproape un an.

La rândul ei, Mica Înțelegeră, cu toate svornirile rău voitoare, sau intrigile ce gravitează în jurul ei, a dat dovadă și de cuminenție și de mult tact și unitate. Toate atitudi-

nile sau hotărârile luate de câte un component, nu s'au făcut decât cu consensul celorlalți semnatori ai acestei înțelegeri.

Polonia și ea e pe cale să-și revizuiască politica ei externă căutând a contribui atât la creșterea posibilităților de Pace cât și la stăvilirea progandei comuniste a internaționalelelor și a tuturor celorlora cari din interese subversive caută să turbure evoluția normală și sănătoasă a lumii.

În plus pentru menținerea echilibrului (nu în Europa care e numai un punct de pe glob) Statele Unite a avut, și vor avea în curând un cuvânt hotărâtor de spus pentru lumea întreagă.

Despre Rusia nu am vorbit într'adins. În numerile viitoare vom analiza cauza și consecințele frământărilor la care e supusă.

CONSTANTIN CARAGEA

Citiți în pagina III-a despre șeful partidului „Totul pentru țară”, gen Cantacuzino.

În numărul viitor despre Zelinsky Cornel u.

